

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a ap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hírde-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólalások kül-
dendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Elégedetlen emberek.

Tavaszkok jönnek, tavaszok mennek,
Évről-évre csak a Természet ujhodik meg,
csak a lombfakadó fákon hasad ki a bim-
bó. csak az illatos szabadban van valami
fönséges harmonia. Az ideális emberek lel-
kében újra elevenné lesz a rajongó szere-
tet, csak a melankólikus halandót tartja örö-
kös egyhangúságban a panaszkodás.

Régen nem volt olyan szomorú a ta-
vasz, mint az idej. Az emberek lelkén ott
zsibbaszt a reménytelenség. Curtiust várja
mindenki, a ki az emberek reménységét
összeforrasza. Mint valami fojtó levegő, ott
ül szívünkön a bizonytalanság, csak a
Természet, élete indul pezsgő mozgásba, az
emberek lassankint elernyednek a várako-
zásban és a kenyérkereső egzisztenciák rom-
lásán szinte elvesztjük életkedvünket.

Szomorú jelek ezek. Az ember életé-
ben a remény az a lelki kincs: mely a jö-
vőt célozza. A remény az, mely anyyiak
családi életét szabályozza, pallérozza és csi-
szolja. A remény az: mely önbizalmat önt
a munkás ember lelkébe és hitet vés a szo-
morú napokban is.

Ma napság mindenki egy-egy temető-
nek nézi a közéletet. Mintha Saphir mon-

dása volna felírva az emberek lelkében, a
ki azt mondta.

„Az ember egész élete temetés; 12-ik
életévével eltemeti viroló, mosolygó gyer-
mekkorát. 18-ik évével rózsás ifjúságát, 20-
ik évével első szerelmét, 30-czal az embe-
riségbe vetett hitet, 40-ik évével reményeit;
50-el vágyait, 60 után lassankint mind az öt
érzékét és így temeti folyton önmagát — a
koporsóig.“

Ennek az elégedetlenségnek ugyan ki
az oka? Mi önmagunk! Reményeket táp-
lálunk, túl sok reményeket. Ha aztán
nem teljesednek, lemondunk reménye-
inkről. Iparpártoló, védő egyesületeket
alapítunk, lelkesülten ligát szervezünk s
mihel, t egy öltözet ruhát csináltatunk, angol
posztóbél akarjuk készíttetni. Szónokolunk
túl-túl sokat, egyik-másik kiraktároz olyan
szóvirágokat, hogy nyomában úgy érezzük,
mint ha a jövő vetett rózsá ágy volna.

Az eredmény még is az, hogy a pa-
naszcodások évről-évre jelentkeznek. Akár
az iparos, akár a kereskedő életét vizsgál-
juk, úgy találjuk hogy mindegyiké ijesztő,
szomorú és nehéz.

Panaszkodik a földmives a ki szereti
a földet s még is kivándorol, panaszcodik
a hivatalnok, a ki úr és még is alacsonyabb-

nak érzi magát a legutolsó gépnél, panasz-
codik a művész, mikor a műizlés fejlett és
a muzsa templomai csődöt mondanak és
panaszcodik mindenki, a ki a kenyérharc-
ban szerepet tölt be.

Vajjon mi ennek az oka? Az ország
mai helyzete? Kétségkívül egy államnak leg-
első feltétele, hogy államformája rendezett,
parlamentí élete, normális és életképes té-
nyező, az állami élet üdvös és akarat erős,
munkás irányítója legyen.

Minden politikától menten itélkezve a
mai helyzetről, az ez egyszer bizonyos: hogy
a mai elégedetlenségnek az emberek töme-
ge, az össz társadalom, a mely túlon-túl
sokra vágyakozik, a ki túl igényes és nem
tud lemondani a vágyakról.

A s z ü k s é g nemcsak relativ, hanem
oly elasztikus fogalom, hogy a legelütőbb
dolgokra alkalmazható. Már Sokrates mon-
dotta, hogy: „Az e tegebaldogabb ember a
ki a legkevesebbel beéri.“

Ma olyan a helyzet, hogy a kis ember
versenyez a nagybirtokossal és a mikor el-
merül, úgy tesz, mint a szláv közmondás
tartja, hogy: A ki fuldoklik, az a beretvá-
ba is kapaszkodik.

A múlt század elején a Bethleneket,
Révayakat, vagy Hallereket két felöltővel

TÁRCZA.

A vihar.

Ki tudja, hogy hogyan támad
Lehet, hogy egy nehéz bánat
Felszakadó bus hatása:
A teremtés sóhajta.

Rettenetes, hogyha szárnya
Végig söpör száz határba!
Üvölt, tombol, pusztít vakon,
Mint valami bőszej fájdalom

Megrázza a hércet, völgyet,
Sziklát dönt le, szagat tölgyet.
Hervad, pusztul utja mentén
Lomb az erdőn, fű a mesgyén

De ha könnye már utat lel,
Magszelidül, mint az ember:
Ha valami nagy bánatra
Magát szivből kisírhatja . . .

Balla Miklós.

Ideál — Férfj.

— Az „Abony“-nak írta: K. L. —

Véletlenül találkoztak egy jouron. Bemutatták
öket s az első szempillantásra halálosan megsze-
rették egymást. Az asztalnál a férfi a leány mellé

került s erősen „kistihand“-ozva kezdett bókolni.
A leány eleinte megszokott modorában élénken
társalgott, de midőn a fiatal ember vakmerőbben
kezdett bókolni, pirulva hajtotta le fejét, s elhall-
gatott . . . A mama az asztal tulsó oldaláról figyelt
át, mint a tyúk a partról vízben uszkáló kis ka-
csáira. A leány észre sem vette, arca égett, sze-
mei ragyogtak s így százszorosan szép volt. A
fiatal ember elragadtatva nézte. A közben pedig
beszélt, folyton beszélt, ki nem fogya a mesék-
ből, élezekekből és bókából. Az idő későre járt s a
mama átszólt: „Kedvesem! Erna!“ Közben jelen-
tősegteljesen nézett a nagy fali órára.

Másodszor a szülői háznál találkoztak. A
szülők ebédre hívták meg Ércyét, ki áradozva
fogadta el a meghívást. — Igazán, mélyen szerel-
mes volt ebbe a szép széke leányba, ki az első
pillanatban képes volt lekötni a figyelmét.

Az ebéd izletes étkek s élénk társalgás köz-
ben folyt le. Ércy élénk otthonossággal beszélt
hivataláról, családjáról, színházakról, könyvekről,
mindenről, mi egy jártas fiatalember értelmességé-
ről élénk bizonyosságot tehet. Erna pedig, az élénk,
szellemes, bájos Erna aggódó pillantásokkal szem-
lélgette szülei arcát, hogy leolvassa miként impon-
nál nekik imádottja? . . . És Ernus olvasott. A
higgadt, szigorú apai arc s a gondos, figyelmes
anyai szem mintha azt tükrözték volna vissza:
„Megfelel, mindenben megf lel.“

Mikor a késő délutáni órákban elbúcsúztak,
a leánynak úgy rémlett, mintha már régen . . . évek
óta ismerné a fiatal embert . . . Igen, igen, is-
merte, álmának elő megtestestülése; ilyen volt az
ideálja. A férfi pedig nehezen tudott megválni
ettől a szeretetreméltó családtól, mely úgyszólván
már a kebelébe fogadta őt.

Ezután mindgyakrabban találkoztak. Erna
boldog volt, társnői irigyelték őt, a fiatalság pedig
Ércyét, hogy ez a mindnyajuktól körülrajongott
kis leány őt tüntette ki választásával. Az atyafiak,
az irigységtől sárgult-zöldült rokonok pedig nem
győztek a maának beszélni Erna szerencsejéről,
a család háta mögött pedig összeszorított ajakkal,
ironikus mosollyal tárgyaltak a léha Ércy köny-
nyelműségéről. „Az én Lucinak is udvarolni
kezdett ez a lehűtő, ez az eladósodott szalon-betyár,
— mondta egy sovány néni — de mi kiadtuk
neki az utat és ime — tetté hozzá újkbigyesztve
— Erna, a büszke, szellemes Erna, bele van bo-
lundulva a ezilinderjétől az angol cipője sarkáig.“
A többiek, ambar jól tudták, hogy Luci minden
alkalmat kihasznált, hogy Ércy figyelmét magára
vonja és mind hasztalan, most elégedetten mon-
dogatták: „Lám, lám. Mondják, hogy mindig kar-
csu, széke fiatalember volt Erna ideálja, Ércy ép
megfelel.“

Üthon ezenközben élénk sürgős-forgással
készültek Erna stafrungjával. Meg is történt volna

négy inggel és 50 renusi forinttal küldték egy félevesi külföldi tanfolyamra a mágnás szülők, ma egy mestere nber szintakszisba készülő fia is gúnyos arcot vágná ez útra valóra. Lehet-e csodálni, hogy a kvalifikált adósság csinálóból felcseperedett hivatalnok élvágyának kielégítéséért nem riad vissza a közvagyon szentségtelen érintésétől sem. Romában a közvagyon elfecsérlőit felnégyelték, ma költséges tanintézetekben neveljük s Ilaván vagy Szamosujváron a szegény nép keresményével hizlaljuk őket.

Az emberi kebel olyan, mint a szivacs, sőt talán még rosszabb, mert sehogy sem telik be vágygyal, minden vágy magában hordja a másikat, a csiráját, minden kielégített vágy újat szül.

A vágyak ki nem elégitése aztán növeli az elégedetlenek számát a kik reményeiket is elvesztik.

Szomorú jelenségek ezek nagyon, pedig csak rajtunk áll, hogy mindez megváltozzék.

Az iskolásgyermek utcai fegyelmezése.

A helybeli rom. kath. tanítótestület márczius hó 31-én végbement rendes havi gyűlésén a kitűzött tárgyakon kívül jelentékeny eszmecsere fejlődött ki az iskolás-gyermekek utcai viseletét illetőleg. Észleltetett ugyanis, hogy a gyermekek hazamenőben, soraikból kilépve, csinnytevésekre ragadtatják magukat, félreesőhelyeken pedig összegyűlnek s egész alkonytig üzik a gombozás nemes sportját. Ha a közönség ilyesfélét lát, azt gondolja, hogy a gyermekek, amint az iskolaküszöbét átlélik, a tanító teljesen levette róluk gondját s engedőket a maguk szabadjára. Aki azonban alaposan utánanéző a dolognak, látni fogja, hogy mielőtt hazafelé indítaná a tanító növendékeit, az iskolavarán sorbaállítja őket, felvigyázókat jelöl ki s a legszükségesebb utasításokkal ellátva bocsájtja tanítványait haza, sőt legtöbb esetben egy bizonyos távolságig el is kíséri őket. Még is mi történik? Míg a tanulócsoport tanítóját háta mögött érzik, addig meg van a rend. Mihelyt azonban magukra hagyatva mennek, rögtön kerek oldanak, az arany szabadság szárnyakat kölcsönöz lábainknak s egy-két

vásott gyermek (mert ilyen is akad egy csapatban) elég ahhoz, hogy utcai stikliket rendezzenek. A kirendelt felvigyázó pedig ha akarja végignézheti a birkozást, hajigálást, háborúsdit, vagy ő maga is résztvehet a mulatságban, a mi rendesen meg is történik. — Ha szigorú követelményekkel állnánk elő, azt mondanák, hogy a tanító minden nap kísérelje el tanítványait. No jó! De legelőször is azt a kérdést tesszük föl, hogy elkísérheti-e a tanító minden nap ö s s z e s tanítványát, vagy sem? Bizony nem! És éppen itt a bökkendő. — Mert egy tanító vezetése alatt levő gyermekcsoport több utcából kerül ki, minék folytán azok a hazamenetelnél több kisebb csoportokra oszlanak szét, így egy nap, csakis egy csoportot kísérel el, míg a többi csapat kísérelt nélkül marad. Ha ma egyik csoportot kíséri, a többinél meg van a rendellenség, mert a tanító sem lehet Boskó, hogy egyszerre, egy és ugyanazon időben több helyen lehessen jelen. Az a hatalmas gyermekraj pedig, amely számával haladja az 1000 et, naponta 100 felé oszlik szét, hirtvének örvendő, detektívnek kellene lennie annak a tanítónak, aki ily armádiában az ideális utcai rendet fenn tudná tartani. — A tényleges valóság az, hogy amint a gyermek az iskolaküszöbét átlépte, megszűnt a tanító teljes hatáskörébe tartozni; mindazonáltal a hivatott néptanító feladatai közé sorolja azt is, hogy tanítványát tisztességes utcaiviseletre szoktassa, amennyiben tőle kitelhet; de a gyermek utcai viseletét felelősségre nem vonható azon egyszerű természet oknál fogva sem, hogy a gyermek az utcán már inkább a szülőhöz tartozik. S valjon, hogy a gyermek miként viselje magát nyilvános helyen, nem-e kötelessége a szülőnek is erre kioktatni és esetleg ellen is őrizni? Tulhajtott követelmény, mikor egész a szülői ház küszöbéig a tanítót teszik felelőssé a gyermek magaviseletéért, sőt a tanuló otthoni rosszviseléséért is a tanítót korholják, mintha bizony a tanító tudná azt, hogy tanítványa hogyan viseli magát otthon. Ha a csintalan gyermek otthon rossz fát tesz a tűzre, imigyen fe gy e l m e z i k (?): „no megállj te rossz kűlök, majd feljelenlek a tanítónak!” Miért? Az otthoni rendtelenségért fegyelmezen otthon a szülő! Ha azonban az arra érdemes tanítvány az iskolában a fegyelmezés szigorubb nemével intettet meg, maga a gyermek fenyegeti meg a tanítót imigyen: „no, majd felhivatom apámat, anyámat!” Lám, ebből a gyermeki, naiv szavakból is kitűnik, hogy a tanító a szülői fegyelmezési joggal (sajnos!) nem bír, mi miatt a tanítónak számtalan méltánytalan elbánásban volt és van része. Mennyivel kényesebb természetű a gyermekeknek utcai fegyelmezése, értve azt, amidőnk e m e n y e b b büntetési módot kell alkalmaznia a gyermeki kihágásokért? Ime egy példa! Egyik felvidéki községben történt, hogy az iskolából hazamenő gyermekek közül két nagyobbacska fiú az

utca mentén fekvő urasági kertbe mászott s onnan gyümölcsöt lopott. A zsákmányon a többiek is megosztózkodtak, azonban a megosztás nem lévén eléggé igazságos, a gyermekek hajbakaptak. Éppen arra ment hazafelé egy más iskolának a tanítója, a verekedő gyermekekhez sietett, kipuhatolva az ügy mibenlétét, a tolvaj nebulókat a többiek okulására, ott stante pede, érzékenyen megbüntette. A jó hajlamú gyermekek szülői azzal hálaltak meg a kioktatást, hogy a tanítót illetékes hatóságnál feljelentették s a vége az lett, hogy a tanító huzta a rövidebbet és pedig azon oknál fogva, hogy nem a maga, hanem más tanítványát büntette meg s továbbá, mert a tanítót nem illeti meg a szülői fegyelmezési jog sem az iskolában, de az utcán még kevésbé.

Ebből és más hasonló példákból azonban nem következik az, hogy a fent említett tanítótestület ne foglalkoznék a tanulók utcai fegyelmezésének kérdésével. Igen is foglalkozik, még pedig meglehetősen buzgalommal. Határozatilag kimondta azt, hogy a tanítók, amikor csak tehetik, elkísérik csapatukat, megbízható felvigyázókat jelölnek ki s ezek jelentései alapján a csintalan gyermekekkel szemben alkalmazható büntetési móddal fognak eljárni. Továbbá, minden egyes tanító, bármelyik kartársnak tanítványát éri csinnytevése, irásban a megfelelő osztálytanítónak szolgáltatja ki a kisdeliquentst. A gombozást végképpen eltűntja és szigorúan megparancsolja a gyermekeknek, hogy az iskolából hazamenve csoportokba verődve időzniök nem szabad. Mi még hozzátesszük a festület helyes czélú intézkedéséhez azt, hogy a szülők is támogassák a tanítóságot nevelői munkásságukban azzal, hogy a későn hazaérkező gyermekeket vonják kérdőre. Így ki lesz zárva az alkalom az utcai rendtelenségre és a tanítási idő utáni gombozásra.

Alloqu.

MI UJSÁG?

— **Beszámoló.** Szeretet országgyűlési képviselőnk, Gulner Gyula, az ellenzék egyik vezér férfia, — hosszbb ideig tartó betegeskedéséből felépülve, ma delután 3 órakor tartja meg beszámoló beszédét a Kossuth téren. Hiszszük, hogy nem csak a város, hanem az egész választókerület ott lesz a nagy nevű politikus általános érdeklődést keltő beszédének meghallgatására és az ő személyéhez való törhetlen ragaszkodásunknak, tiszteletünknek és szeretetünknek manifesztálására.

— **A Kossuth szoborra.** Mindanyiónk elismerése illeti meg a rom. kath. olvasó egyesület Elnökséget ama hazafias buzgalmaért, hogy egy egész táncmulatságnak a jövedelmét ajánlotta föl Kossuth szobrunk alapja gyarapítására. A népkör, az ipartestület példáját siet követni egy másik el

az esküvő, de a fiatalember kinevezését várta.

Ézalatt pedig mult az idő s a szülők kezdtek nyugtalankodni. Nem éppen Ércsey elveszthetése tette őket aggódókká, de a fiatalember folytonos jelenlétével eltávolította a leány érdemes és komolyabb kériót.

Egy szép tavaszi napon azután befejezést nyert — nagyon is váratlanul — a folytonos bizonytalanság. A szülők egész magukon kívül voltak a borzasztó hír hallatára, mely indirect jutott a tudomásukra. Ércsey minden búcsú, vagy legalább mentőlevél hátrahagyása nélkül itthagya őket. A mamának meglepetésében alig volt vigasza Erna részére, de látszólag nem is kellett... Erna okos nagyon büszke leány volt. Összeszorított ajakkal ment szobájába. „Kijózanodtam — suttogta — óh, hát ily durván tépik szét az ábránd-világ ragyogó, de gyenge selyem szálait.” — Gyengéden, némán csomagolta össze Ércseytől kapott virágait, melyeket leprésett, néhány anaszt... Lassan, kissé tétován a kandallóhoz lépett... Körülnézett s még egyszer búcsúzásul ajkaihoz emelte az illatos kis csomagot... aztán óvatosan helyezte a kandallóba. „Elutazott — suttogta halkán — nos, hát utazzatok ti is utána...” Láng csapott fel s elhamvadtak a kedves emlékek, utolsó maradványai a boldog bakfis kornak. — „Elutazott ha-ha — nevetett Erna keserűen — mi a kinevezését vártuk és ő az elhelyezését.” Egy könnyet törült le

szemeiről s a zongorához lépett. Igaz érzéssel kezdte játszani az ismert népdalt: „Semmi babám, semmi.” Nem Ércseyt siratta ez a dal; a ki játszott a búcsúzott az ideáltól, a bakfisságtól, az ábrándok, álmok, a fellegrák korától.

* * *

Három év mult el azóta s a kiszámíthatlan sors szeszélyes akaratából ismét találkoztak a D... i állomásnál.

Erna már asszony volt. Elégedett, gondtalan, vidám falusi asszony. — Ércsey még mindig nőtlen, még mindig az igaz világfi, a talpig gavallér. Erna már nem haragudott rá. Miért is tette volna? Ő boldog volt, máskülönbben pedig érdekeltte ez a különös, aglegénység felé haladó ember.

Mikor már kissé belejötték a beszélgetésbe az asszony vidáman mondta: „A férjemet még nem ismeri; igazán sajnálom, hogy nem mutathatom be Önnek. Ő mint a férj. Nincs kívánságom, amit meg ne tenne, óhajtánám bár a csillagokat, élete koczkáztatásával megszerezne nekem...” Ércsey az asszonyt nézte. Megállott a szeme ezen a viruló, üde arczon s megállott a hángja a meghatottságtól és úgy vélte, hogy mindezen, amit az asszony beszél, nincs semmi csodálatos. — Erna éleslátása leolvasta a férfi arczáról gondolatait. Szinte önkéntelen rázta meg szép fejét: „Nem, ne higgye, hogy ez csupa szerelemből teszi, azt hiszem inkább fölötté becsül.” Majd szemeit le-

sütve folytatá: „A házasságunk nem volt sem szerelmi, sem érdekházasság. A férjem nőstülni kívánt — engem férjhez akartak adni. — Szivünk nem érzett egymás iránt különös vonalmat — de lelkeink találkoztak... Megértjük s megbecsüljük egymást, s bár a férjem, mint fiatalember nem tudta úgy tenni a szépet, hogy valanczy ábrándos bakfisknak elesavarja a fejét, nem született ideálnak; de férj, igazi, odaadó gyöngéd, figyelmes férj, kit csak a feleségének, de annak aztán igazán van oka szeretni.” Ércsey öntudatlan, irigy mosolylyal mondá: „Hisz' Ön szeretmes az urába, anélkül, hogy tudná ezt.”

Erna elgondolkozott. Ércseynek igaza lehet s furesa, ő mind ennek most ébredt csak tudtára. „Lehet, — mondta végre halkán — mindenestre igaz ragaszkodással vonzódom ehhez az emberhez, ki megérti a lelkemet, eltalálja a gondolatomat és szereli a jóságom, modorom s közvetlenségem — nemcsak a hajam, szemeim és termetemet.”

Tisztelettel, rajongással beszélt az uráról. — Ércsey pedig a bakfisi leányok ideálja ünnepélyesen hajolt meg s szinte ahítattal csókolta kezét az asszonynak.

A vonat berobogott az állomásra s így vége szakadt annak a párbeszédnek, melyet Ércsey soha sem tudott elfelejtteni.

rös egyesület is, vajha az ő nemes buzgalmukat követnék többi társasköreink is, mint a mely kulturális intézmények csakugyan első sorban vannak hivatva ily hazafias czélok előmozdítására. Hogy e tekintetben a rk. olvasó kör az elsők közé állt, ez örömmel és jól eső érzéssel tölt el mindenkit, aki szívén viseli, lelkén hordja multunk dicsőségeit és jövőnk reményeit. A hazafias egylet bálja husvét másod napján lesz, melyen találkozást ad egymásnak városunk közönségének színe, java.

— **Nagyhét.** A keresztény világ legmagasabb eszmenyenek, a megváltásnak emlékeztétél ünnepli meg a ma kezdődő nagyhétet. Mindjárt e napon fél 10-kor pálmászentelés és utána ünnepi körmenet tartatik a helybeli rkath. templomban is. Ezt követi a „passió.” Szerdán, csütörtökön és pénteken d. u. 3-kor Jeremiás Sirmalmi énekelteknek. Nagycsütörtökön d. e. fél 9 kor ünnepélyes mise és áldozás, nagypénteken d. e. 9 kor Istentisztelet, passió és szent beszéd; d. u. körmenet a temetőbe, hol szent beszéd tartatik. Nagyszombaton d. e. keresztük és tüzszentelés 8 órakor, d. u. 5-kor a feltámadási szertartás. Husvétvasárnap ünnepélyes Istentisztelet a szokásos órában.

— **Halálozás.** keőkeszi Laczkó Bertalan, — a mi jó „Bertus bátyánk, — ma egy heté jobb létre szenderült. Pihenni vágyott, mióta felesége itt hagyta magát az élők között. Régi jó kedélye — melyert mindenki szerette. intransigens hazafiságáért pedig becsülte, — napról-napra fogyott, kopott és elkecserepdve panaszkodott, hogy ő neki már nincs mit keresni ezen a földön, fáradt, törődött, nyugalomra vágyik. Ezt el is érte abban a szép, díszes családi sírboltban, a hol sokszor megsíratott élete párja várta már pár év óta. Legyen pihenése csendes a milyen élete volt. Mi, régi barátai és ismerősei, tipikus alakjának és modorának emlékét megőrizzük és föl-föl emlegetjük.

— **Méhészeti előadás.** Imrey kerületi méhész tanító csütörtökön tartotta meg előadását, de bizony kevés számú hallgatóság előtt, mert az ép akkor tartott közgyűlési tagok nem vehettek azon részt, némelyek meg nem érdeklődnek. Este Király Ferenc vendégszerető házában volt a tanító, több intelligens méhészszel vendégségben, hol aztán sok minden méhészeti dolgok beszéltek meg a méhészek között.

— **A tulipán.** Széltében lehet már látni a gombjukakban a magyar művészeti styl alap motívumát, az igaz magyar érzés symbolumát, a magyarok igazi virágát: a t u l i p á n t. A ki ilyet hordoz gombjukában, biznyságot tesz törhetlen magyar érzelméről és az elárvult magyar ipar pártolásáról, felvirágoztatásáról. Tury Gyula festő művész, a mi kedves ismerősünk és lelkes barátunk felajánlotta közre működését ily tulipánok beszerzésére s hozzánk juttatására. Előjegyezhetni szerkesztőségünkben, ára 1, 2 és 3 korona, mely egy hazafias czél, javára szolgál. Kérjük közönségünk sürgős és tömeges előjegyzését, hogy Husvétra mindanyióknak kivirítson a kedves, szép és nagyjelentőségű t u l i p á n.

— **Tulipán-kert Abonyban.** Amint illetékes helyről értesülünk, nálunk is megalakul hamarosan az a hazafias intézmény, melynek oly nagy lelkesedéssel adott életet márczius 15-én a fővárosban e czélra egybegyűlt honleányok izzó hazaszeretete. Br. Prónayné, aki vármegyénkben e mozgalom élén áll, felkérte Sívó Jenőné urnőt, hogy Abonyban, illetőleg az abonyi járásban, szervezné a tulipánkertet. Sívó Jenőné urasszony igaz honleányi szívvvel tette magáévá ezt a szép eszmét s már a napokban szet fogja küldeni a meghívókat ama hölgyeinkhez, akik egy, e tárgyban husvét másodnapján tartandó, alakuló értekezlet iránt remélhetőleg érdeklődnek. Midőn e szép vállalkozásért tisztelettel üdvözöljük Sívó Jenőné urnőt, egyben kérvekerjük hölgyeink mindegyikét, vallás- és társadalmi állás különbség nélkül, hogy hazaszeretetükről a legszebb bizonyítványt az eszme felkarolásával kiállítani s az alakuló értekezleten minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek. Legyenek az abonyi tulipánkert első virágai asszonyaink és leányaink.

— **Tanfelügyelőnk Abonyban.** Mosdóssy Imre kir. tanácsos, Pestvármegye tanfelügyelője e hó 5-én Abonyba érkezve, a plebaniára szállt. Három napot töltött ez alkalommal nálunk. Alaposan megvizsgálta a polgári iskolát, tájékozódván a tantestület működése, valamint a tanulók előmenetele felől a hol bizony volna mit nyesegetni s a mikről annak idején megemlékezünk. Üdvözöljük a rekonszenves kir. tanfelügyelőt kö-

rünkben, aki népiskoláink megtekintésére szintén szakít majd időt magának más alkalommal.

— **Országgyűl. választók** névjegyzékének összeállítására a küldöttség a következőleg alakított meg: Elnök: Aranyi Sándor, küldöttségi tagok: Pap Péter és Bukovszky Ferencz, póttag: Teszary Ferencz.

— **Egy szolgabíró — tolonc uton.** A napokban lehetett olvasni a fővárosi lapokban hogy Kalmár Imre, pancsovai szolgabíró Budapestről eltolonczoltatott. A héten ide is eljutott a szerencsétlen ember vándorlásai közben s a rendőrség tiltott koldulásért bekísérte és a hatóság által eltolonczoltatott. Kálmár Imrénék hívják a boldogtalan embert, aki pár év előtt, mint pancsovai szolgabíró székhelyéről eltűnt. Jóravaló, csendes ember volt és pontos hivatalnok, hivatalát teljesen rendben hagyta hátra. Senkise tudott róla egész napjainkig, a midőn a mult napokban Budapesten a toloncok házába került. Ekkor sült ki, hogy elméjében megzavarodott s így járja be az országot, mint csendes örlint. Szerkesztőnk elbeszélgetett vele, megis traktálta egy kis itallal. A miért hálából, a következő saját szerzeményü verssel ajándékozta meg lapunkat:

H o n f o g l a l á s.

Magyar elődeink régente így szólnak. A hatalmas Shythák sarjadéki voltak. Ázsia pusztáin kisebb nagyobb rajban, Mint vitéz nomádok sátoroztak hajdan. Árpád vezér alatt egy nemzeté lettek S véreinknek hazát fegyverrel szereztek. És a magyar nevet a népek könyvébe Győzelmes harcokban kardjukkal vésték be. S kik bőven hullattak vérök minden rögre Szenté tették nekünk e hazát örökre.

Szegény Kalmár Imre, neked csak az ország utja jutott belőle és egy nagy pecsétes — tolonc levél . . .

Sic transit gloria mundi!

— **Jászkarajenő község** lelkes vezérei élükön Gulyás Jánosné, Údvárdy Cornélia, Székér Józsefné, Garaguly Józsefné, Tajthy Ferenczné Révész Vilmosné, Székér Sándorné Lupkovic Lászlóné, Nergelt Vilma urhölgyek felhívták intéznek a lakosokhoz, a „Tulipán” jelvény viselése iránt. A védő szövetség megalakítása a napokban fog megtörténni.

— **Mulatság.** A magyarorsz. építőműkások orsz. szövetségének abonyi csoportja április hó 16 án, a Hegedüs-féle vendéglő összes helyiségében könyvtára javára zárkörű táncmulatságot rendez, belépti-díj: Személyenként 1 kor., család-jegy 3 személyre 2 korona. A mulatság kotilion jelvényekkel és konfetin eladással fog tartatni és táncrend kifüggesztéssel, melyben minden második táncra a hölgyek kérnek fel. A nem tánczoló férfiak rokkant jelvényt kötelesek feltűzni, melyet a pénztárnál lehet kapni. Kezdeté este 1/2 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Jó ételek és italokról gondoskodva van.

— **Husvétü szünidő.** Ft. Lévay Mihály apát, esperes plebános, iskolaszéki elnök hezzájáruásával hozott tantestületi határozat értelmében a helybeli rom. kath. iskolában a husvétiszünidő f. hó 10-től e hó 18 áig bezárólag fog tartani. E hosszu szünidő elegendő lesz ahhoz, hogy a gyermekek alaposan kijátszhassák magukat s jökora adagot felejtessenek mindazon hasznos tudnivalók-ból, amiket idáig tanultak. Erről azonban a tantestület nem tehet, mert a szünidőt; a miniszteri rendelet is úgy írja elő: de tehetnek a szülőök, akik iskolás gyermekeiket a szünidő alett a már megtanult dolgok minél gyakoribb ismétlésére utasítani el nem mulasztják.

— **Tolvaj.** Balog János szolnoki születésű 35 éves napszamos Budapestről erre jövet városunkat is útba ejtette és egy nagy batyúval iparkodott hazafelé. Szolnokra. Kadenczki utkaparónak gyanus volt az alak és elesipte, de bicskával védekezett, mire az utkaparó a lapáttal leütötte a kezét, behozta a városházához a batyujával együtt, melyben vagy 25 kiló füstölthús és egy löszerszám volt, melyeknek szerzéséről nem akar az ipse felvilágosítást adni. Majd küül a vallatásnál.

— **Póttartalékosok bevonulása.** Egy királyi parancs folytán a honvédelmi miniszter elrendelte, hogy az 1904. évben besorozott honvéd póttartalékosok május 9-én, tényleges szolgálatra bevonuljanak.

— **Csak azért is.** A multkor panaszkodtunk a késői havazás és fagyok miatt és ime f. hó 2 ára télapó ismét beállított hozzánk. Nem tudjuk, áprilisi tréfából tette-e, vagy miből, de annyi tény, hogy megrázta a subáját amugy ma-

gyarbieskásan s hulott a hó akár csak január de-rekán. Télapó azonban felsült, mert a subarázásnak csak annyi eredménye lón, hogy lehűtötte a levegőt egy időre. Azután pár napra szép tavaszra vált az idő s alig hisszük, hogy télapó ezután már daczolni bírna velünk. Ne is tegye, maradjon csak otthon, hideg, zuzmarás odujában.

— **A birtokforgalom reformja.** Hazánkban, ahol a földbirtokforgalom kivált a legutóbbi években tudvalevőleg igen nagy mérvet öltött, ezen forgalom teljes szervezelleisége gazdánkunk nagy kárára volt. Hézagpótló ujtítás tehát, hogy a Magyar telepítő és parcellázó bank igazgatósága legujabban külön birtokközvetítő osztály felállítását határozta el, amely már meg is indította közhasznú tevékenységét. A banknak ezen új intézményét gazdaközönségünk bizonyára nagy örömmel fogja felkarolni, mert mindazok számára, akik birtokot venni vagy eladni óhajtanak megbecsülhetlen előny az, ha ezen fontos lépésüknél egy nagy bank közreműködését vehetik igénybe. Nemcsak azért, mert a bank ezen birtokközvetítő osztályára bizonyára a birtokkereslet és — kinálat összes számai össze fognak futni és így ott a birtokeladó alkalmas vevőt, a venni akaró pedig alkalmas birtokot lezkönnyebben fog találni, de azért is mert a bank előkelő pozíciója eleve is biztosítja a legmértányosabb elbánást és a legjutányosabb kiszolgálást. E mellett pedig a bank saját nagy tőkéjénél és előkelő összeköttetéseivel fogva sok oly adásveteli fog finanszírozási műveletek (kölesön-konverziók, másodhelyü hitelek engedélyezése, teherrendezés, vételárhátralék leszámitolása) utján lehetővé tenni, amelyek egyébként pénzügyi akadályok folytán nem lennének lebonyolíthatok. — Önként értődik, hogy a bank birtokközvetítő osztálya (Budapest, V. Nádorutca 9.) akár írásbeli akár szóbeli megkeresésére készségesen nyújt bármely kérdésben kimerítő tájékoztatást.

— **Népmozgalmi adatok a lefolyt negyedévéről.** Az elmúlt negyedévben városunk területén a születések száma 151, (mult évben 144) Született: rkath. 121, (mult évben 121.) Ev. ref. 26, (mult évben .) Ág. 1, (mult évben 1.) Izr. 3, (mult évben 5.) Fiú 71, leány 80. Mult évben a fiúk voltak többségben, az idén fordítva van.

H á z a s s á g kötöttet 39. (Mult évben 37.) Rkath. párok között 32, (mult évben 30.) Ref. párok között 4, (mult évben 3.) Izr. párok között —, (mult évben —.) Vegyes házasság kötöttet 3, (mult évben) és pedig ref. völegény róm. kath. menyasszonnyal 2, (megegyezés egyik eszben az atya, másik esetben az anya vallására); róm. kath. völegény ref. menyasszonnyal 1, (megegyezés az anya vallására.)

E l h a l t 76 egyén, (mult évben 141) Finemű 41, nőnemű 35. Rkath. 54, (mult évben 121.) Ev. ref. 22, (mult évben 13.) Egyéb vallású nem halt el a lefolyt negyed évben.

Egészségi viszonyaink tehát igen kedvezőek voltak e negyedévben, a mi a születések számának növekedésén, de különösen a halálozási eseteknél tűnik föl, minthogy ez évben majdnem csak fele a mult évéhez képest a halálozások száma. Feltűnő azonban, hogy míg a rkatholikusoknál felénél is kevesebbre apadt, addig a reformátusoknál majd megkétszereződött a halálozások száma, amely körülmény arra ragadott egy úri embert a miap a piactéren, hogy: „Úgy kell nekik, hadd haljanak rakásra, hadd pusztuljon a fajtája ő. m. a. f.” Nahát ez — enyhén szólva — legalább is d i s z n ó s á g.

Eladó ház.

Jegyző-utca 27. szám alatti ház eladó. amely esetleg Szent-György naptól bérbe is adható. Tudakozódhatni e lap kiadóhivatalában.

Kiadó lakás.

A II. kerület. Ujszászi-út mentén, a városi kórház mellett — 2 szoba, konyha és mellékkeliségekkel április 1-ére hasznbérbe kiadó, esetleg egy különbejártú butorozott szoba is.

Értekezhetni lehet ugyanott

őzv. Szatmáry Illésnével.

Hirdetmény.

A „CZEGLÉDI NÉPBANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG“ igazgatósága közhírré teszi, hogy

ALAPTÖKÉJE 200,000 KORONÁRÓL 300,000 KORONÁRA emeltetik fel.

1. 1000 darab 100 koronás (szelvényekkel és 1 drb. szelvényutalvánnyal ellátott) új részvény bocsájtatik ki.

2. Az eddigi részvényeseket elővételi jog illeti meg olyképpen, hogy minden két régi részvény után egy új részvény biztosítottik.

3. **Az új részvény ára 140 koronába állapítottik meg**, mely összegből 100 korona az alaptőke, 40 korona a tartalék-tőke felemelésére fordítottik.

4. Egy részvény után eső félrészvényre igazolvány bocsájtatik ki. Teljes befizetés után 2 ilyen igazolvány egy új 100 koronás részvényre cseréltetik fel.

5. Az elővételi jogot 1906. évi április elsejétől 1906. évi április 30-ig bezárólag lehet gyakorolni.

6. A mely részvényes elővételi jogával élni akar, tartozik a régi részvényét az elővételi jog gyakorlására kitűzött határidőben lebélyegzés végett a NÉPBANKNÁL Czepléden, vagy fiókjintézeténél Abonyban bemutatni és egyidejűleg az első részletfizetés fejében részvényenként 20 koronát és költségekre 2 koronát lefizetni.

7. A régi részvények lebélyegzés után egy ideiglenes elismervénnyel együtt visszaadtnak, melyen az összes fizetések nyugtáztatnak.

8. A 140 korona vételi ár a következő részletekben fizetendő:

- a) 20 korona a régi részvények lebélyegzésekor 1906. április 1-től április 30-áig,
- b) 40 korona 1906. évi június 15-éig,
- c) 40 korona 1906. évi augusztus 15-éig,
- d) 40 korona 1906. évi október 15-éig.

Jogában áll mindenkinek a részleteket a kitűzött idő előtt is befizetni, aki pedig a részletfizetéseket a kitűzött időn belül nem teljesíti, az a késedelmes részlet után 6%-os kamatot köteles fizetni.

9. Aki az egész vételárat és járulékait **1906. évi december hó 15-éig bezárólag** be nem fizeti, az az igazgatóság határozatára elveszti a befizetett részösszegeket és ezek a tartaléktőkéhez csatoltatnak.

10. Az igazgatóság azon új részvényeket, melyekre az elővételi jog nem gyakoroltatott, vagy a befizetés nem teljesített, szabad kézből adja el.

11. Az új kibocsátású részvények 1907. január hó 1-től lesznek teljesen egyenjogúak a régiekkel. E szerint az új részvények az 1906. év osztalékából nem részesednek, hanem a részvényeseknek befizetései után a befizetés napjától 1906. évi december 31-éig 5%-től kamat térítettik meg.

Az új részvények után járó bélyegilletéket az intézet fogja fizetni.

A régi részvényesek által nem igényelt új részvényekre az előjegyzések azintézetnél megtehetők; túljegyzés esetén a leszállítást az igazgatóság eszközli.

Czepléd, 1906. évi márczius hó 20-án.

Az igazgatóság.

A ki Köhögésben szenved,

használja az egyedül bevált, enyhítő és külön ízű

Haiser-féle

Mell-Karamellákat

2740 hivatalosan megerősített bizonyítvány eléggé igazolja a biztos hatást köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál.

Csomagja 20 és 40 fillér.

Csak akkor valódi, ha rajta van a „három fenyőhöz“ címzett védjegy.

Kizárólag kapható **Widder Jenő** abonyi gyógyszerárában

Sömörbetegek

olyanok is, kik sehol gyógyulást nem találtak, kérjenek prospektust és hiteles bizonyító leveleket **teljesen ingyen** **Rolle C. W.** gyógyszerész.

Altona-Bahrenfeld. (Elbe.)

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról sem képes oly olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**

a magyar királyi zeneakadémia házi hangszerkészítője, azért **ne vásároljon semmiféle hangszert**, legyen az hegedű, gordonka, czimbalom, harmonium, harmonika, fa- vagy rézfuvó-hangszer, húr, stb.

stb., míg **Reményi** legújabb ábrákkal ellátott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Bpestről, Király-utca 58. sz.** Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb arakon. Külön költségvetés díjtalanul. — **Kivitel** a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Zongorák és czimbalomok javítása és hangolása. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón.

Nincsen betegség házánál,
ha meghozatja a híres

Király-Balzsamot,

a balzsamok királyát, mely minden betegség ellen egyedüli biztos szer; ezen híres balzsam által megakadályozza a főfájást, közhűvel, eszt, rheumát, fog- és hátfájást, láb-szaggatást, kölköt, gyomorfájást, szóval minden betegségnek egyedüli biztos orvossága a híres Király-balzsam, tehát szükséges hogy minden háznál készletben legyen. Egy nagy üveg 2 k. 55 f., 3 üveg 6 k. 55 f. bérmentve utánvétellel.

Kapható: **Grósz-Nagy Ferencz** gyógyszerésznél.

Debreczen kossuth utca. Budapesten: **Török József** gyógyszerárában Király-utca 12. Ugyancsak ezen szerrel megrendelhető az egész országban elismert **híres hajdusági bajuszpedrő**, melytől a legrovividebb idő alatt a legszebb bajusz nyerhető. 3 doboz 2 korona 15 fillér bérmentve, utánvétellel.